

tragtning over, hvorvidt Lønmen overhovedet vil blive tilstrækkelig selv med dette Afdrag — vel at mærke med det Forbehold, at, selv om den bliver tilstrækkelig, er det lige fuldt utilstedeligt, at en Finanslov forandrer en bestaaende Lønningslov. Jeg tror, at naar man tager et Exempel fra det faktisk foreliggende, saa vil det være langt mere forstaaeligt for Landsstinget, hvorvidt Lønningen tillader en saadan Indskrænkning eller ikke, end naar man faaledes som den ærede Landsstingsmand opfører sig. Jeg skal ikke opfordre det høje Landssting til at følge ham der eller til at revidere dem, thi jeg kan med Bestemthed angive, at den Embedsmand, som nu i 2 Aar har været konstitueret i Embedet, har bedt sig fritagen for at besørge det og er bleven fritagen for at besørge det fra den 1ste April d. A., fordi Lønningen er utilstrækkelig. Jeg tror, at det er mere talende end de Beregninger, som den ærede Landsstingsmand har opstillet, og med Hensyn til hvis Betydning jeg kun skal tilføje den lille Bemærkning, at man paa ingen Maade blot kan se hen til, hvad Embedets normerede Lønning vil være; man maa tillige se hen til, at Kontorholdsogdgjørelsen er fastsat i Loven med Hensyn til den ved Lov normerede Lønning, idet det er forudsat, at vedkommende Embedsmand af sine øvrige Indtægter skal betale en Del af de virkelige Kontorholdsudgifter. Forholdet er, som sagt, det, at en Embedsmand, en Kontorchef fra Finansministeriet, som i to Aar har været konstitueret i dette Embede, har ønsket sig fritagen for dette Embedes videre Besørgelse og er bleven fritagen derfor, fordi Lønningen ikke er tilstrækkelig, og fordi han er bedre tjent med at gaa tilbage til sin tidligere Stilling som Kontorchef end at vedblive at være konstitueret som Amtsforvalter paa de Bilkaar, som Ministeriet kunde byde ham, end sig de Bilkaar, som dette Finanslovsforslag, naar det blev vedtaget, vilde byde ham. Dette Spørgsmaal om Tilstrækkeligheden eller Utilstrækkeligheden af Lønningen har i mine Tanker forøvrigt, som sagt, aldeles Intet med det foreliggende Spørgsmaal at gjøre. Spørgsmaalet er simpelt og klart det: Er det tilstedeligt eller ikke, at Aarets Finanslov griber ind og gjør Forandringer i bestaaende Lønningslove, og det forekommer mig, at Svaret derpaa utvivlsomt er Nei. Den ærede Landsstingsmand vil vistnok vide, at Bestemmelsen om den Lønning, som kan gives en Mand, der konstitueres i et Embede, er forskjellig eftersom Vedkommende er Embedsmand eller forøvrigt i Statens Tjeneste, eller han ikke er det. I Tilfælde af, at han ikke er det, kan Bederlaget til den Konstituerede af Ministeren i Genhold til Loven bestemmes til indtil det fulde Beløb. Derfor altsaa Finansloven nu borttog det halve Beløb, saa vilde det omtrent siges det Samme som, at den Ret, som den almindelige Lønningslov giver Ministeren til at lønne en ikke i Sta-

tens Tjeneste ansat Mand med indtil det fulde Beløb af Embedets Lønning, blev affaaen, saa at altsaa Finansloven vilde bortføre en Ret, som den almindelige Lønningslov har givet Administrationen. Derfor derimod en tidligere i Statens Tjeneste værende Mand konstitueres i Embedet, saa bestemmes hans Lønning efter Lønningslovens Bestemmelse til Halvdelen af det Embedes Lønning, i hvilket han konstitueres, plus Halvdelen af den Lønning, som tilkommer det Embede, hvorfra han tages, men begge Dele, baade Halvdelen af den tidligere Embedes Lønning og Halvdelen af det nye Embedes Lønning, skal udredes af det nye Embedes Konto. Jeg veed ikke, hvilket Tilfælde det ærede Medlem sigtede til, idet han nævnte, at efter hans Mening skulde en anden Regel være fulgt tidligere, men det forekommer mig, at den Regel, som jeg angiver, og som er den eneste, jeg kender, ogsaa ligesom følger af Sagens egen Natur. Det er dog givet, at dersom Finansministeren konstituerer i et Embede en Mand, som er ansat enten under Finansministeriet eller maatte endog under et andet Ministerium, saa er det utænkeligt, at det paagældende Ministerium skal undvære Halvdelen af sit Lønningsbeløb. Det undværes Manden, og skal det desuden undvære Halvdelen af Beløbet til en Tjeneste, der slet ikke kommer dette Ministerium ved, saa veed jeg ikke ret, hvorledes hans Gjerning skulde kunne ventes besørget, naar kun Halvdelen af Lønningen blev tilbage for hans Gjerning. Altsaa, hvorledes man end stiller Sagen, hvad enten man tager den rent praktisk, med Hensyn til om Mandens Gjerning i det Embede, fra hvilket han tages, kan rygtes forsvaret, eller man ser Sagen principielt, om det skal tilstedes ved Finansloven at forandre bestaaende Lønningslove, saa vil i alt Fald, forekommer det mig, den Bestemmelse, som Folkethinget har indsat i Finansloven, være umulig.

Svar: Jeg tror, der var en Del af det, den høitærede Conseilpræsident kom med, som jeg selv har udtalt. Jeg har selv udtalt med Hensyn til, hvorfra den konstituerede Embedsmands Lønning skulde tages — og jeg har tidligere i Statsrevisionen søgt at hævde det Samme — at jeg antog, at den maatte tages af det Embedes Lønning, som han konstitueredes i; men jeg indrømmede ogsaa, at der i de Tilfælde, hvor en Embedsmand blev konstitueret, vilde blive en Mangel, saafremt man i Finansministeriet fulgte den Regel, som Statsrevisionen havde søgt at gjøre gjældende, og at der altsaa maatte blive Noget, som maatte efter søges. Det, hvorom det egentlig dreier sig, forekommer mig at være, hvorvidt det kan være tilstedeligt at ville indskrænke Lønningen til det Halve af, hvad der er normeret for dette Embede. I Lønningsloven staar der: „Bliver en Mand, som ikke staar i Stats tjenesten, konstitueret i et Embede eller en Bestilling, da